

Liste omhandlet i artikel 24 i tiltrædelsesakten: Estland

1. FRI BEVÆGELIGHED FOR PERSONER

Traktat om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab

31968 L 0360: Rådets direktiv 68/360/EØF af 15. oktober 1968 om afskaffelse af restriktioner om rejse og ophold inden for Fællesskabet for medlemsstaternes arbejdstagere og deres familiemedlemmer (EFT L 257 af 19.10.1968, s. 13), senest ændret ved:

- 11994 N: Akt vedrørende tiltrædelsesvilkårene og tilpasningerne af traktaterne - Republikken Østrigs, Republikken Finlands og Kongeriget Sveriges tiltrædelse (EFT C 241 af 29.8.1994, s. 21).

31968 R 1612: Rådets forordning (EØF) nr. 1612/68 af 15. oktober 1968 om arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Fællesskabet (EFT L 257 af 19.10.1968, s. 2), senest ændret ved:

- 31992 R 2434: Rådets forordning (EØF) nr. 2434/92 af 27.7.1992 (EFT L 245 af 26.8.1992, s. 1);

31996 L 0071: Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 96/71/EF af 16. december 1996 om udstationering af arbejdstagere som led i udveksling af tjenesteydelser (EFT L 18 af 21.1.1997, s. 1).

1. EF-traktatens artikel 39 og 49, stk. 1, finder kun fuld anvendelse for så vidt angår arbejdskraftens frie bevægelighed og fri udveksling af tjenesteydelser, der indebærer midlertidig udstationering af arbejdstagere i henhold til artikel 1 i direktiv 96/71/EF, mellem Estland på den ene side og Belgien, Den Tjekkiske Republik, Danmark, Tyskland, Grækenland, Spanien, Frankrig, Irland, Italien, Letland, Litauen, Ungarn, Luxembourg, Nederlandene, Østrig, Polen, Portugal, Slovenien, Slovakiet, Finland, Sverige og Det Forenede Kongerige på den anden side, i henhold til overgangsbestemmelserne i punkt 2-14.

2. Som en undtagelse fra 1-6 i forordning (EØF) nr. 1612/68 kan de nuværende medlemsstater indtil udløbet af en periode på to år efter tiltrædelsesdatoen anvende nationale foranstaltninger eller foranstaltninger i henhold til bilaterale aftaler til at regulere estiske statsborgeres adgang til deres arbejdsmarked. De nuværende medlemsstater kan fortsætte med at anvende sådanne foranstaltninger indtil udløbet af en periode på fem år efter tiltrædelsesdatoen.

Estiske statsborgere, der på tiltrædelsesdatoen har lovlig beskæftigelse i en af de nuværende medlemsstater, og hvis arbejdstilladelse i den pågældende medlemsstat er udstedt for en uafbrudt periode på mindst 12 måneder, har adgang til arbejdsmarkedet i denne medlemsstat, men ikke til arbejdsmarkedet i andre medlemsstater, der anvender nationale foranstaltninger.

Estiske statsborgere, der efter tiltrædelsen får arbejdstilladelse i en af de nuværende medlemsstater for en uafbrudt periode på mindst 12 måneder, skal have de samme rettigheder.

De estiske statsborgere, der er omhandlet i andet og tredje afsnit mister de rettigheder, der er nævnt i disse afsnit, hvis de frivilligt forlader arbejdsmarkedet i den pågældende nuværende medlemsstat.

Estiske statsborgere, der på tiltrædelsesdatoen eller i en periode, hvori der anvendes nationale foranstaltninger, har lovlig beskæftigelse i en af de nuværende medlemsstater, og hvis arbejdstilladelse i den pågældende medlemsstat er udstedt for en periode på under 12 måneder, har ikke de nævnte rettigheder.

3. Rådet gennemfører inden udløbet af en periode på to år efter tiltrædelsesdatoen en undersøgelse af, hvordan overgangsbestemmelserne i punkt 2 fungerer, på grundlag af en rapport fra Kommissionen.

Ved afslutningen af undersøgelsen og senest ved udløbet af en periode på to år efter tiltrædelsesdatoen underretter de nuværende medlemsstater Kommissionen om, hvorvidt de agter at fortsætte med at anvende nationale foranstaltninger eller foranstaltninger i henhold til bilaterale aftaler, eller hvorvidt de agter fremover at anvende artikel 1-6 i forordning (EØF) nr. 1612/68. Hvis der ikke gives meddelelse herom, vil artikel 1-6 i forordning (EØF) nr. 1612/68 finde anvendelse.

4. Der kan efter anmodning fra Estland foretages en yderligere undersøgelse. Proceduren i punkt 3 finder anvendelse og skal afsluttes senest seks måneder efter, at anmodningen fra Estland er modtaget.

5. En medlemsstat, der opretholder nationale foranstaltninger eller foranstaltninger i henhold til bilaterale aftaler ved udgangen af den femårige periode i punkt 2, kan, hvis der forekommer eller er risiko for alvorlige forstyrrelser på arbejdsmarkedet, og efter at Kommissionen er blevet underrettet herom, fortsætte med at anvende disse foranstaltninger indtil udløbet af en periode på syv år efter tiltrædelsesdatoen. Hvis der ikke gives meddelelse herom, vil artikel 1-6 i forordning (EØF) nr. 1612/68 finde anvendelse.

6. I perioden på syv år efter tiltrædelsesdatoen skal de medlemsstater, hvor artikel 1-6 i forordning (EØF) nr. 1612/68 i medfør af punkt 3, 4 eller 5 finder anvendelse på estiske statsborgere, og som med henblik på overvågning udsteder arbejdstilladelser til estiske statsborgere i denne periode, gøre det automatisk.

7. De medlemsstater, hvor artikel 1-6 i forordning (EØF) nr. 1612/68 i medfør af punkt 3, 4 eller 5 finder anvendelse på estiske statsborgere, kan anvende nedennævnte procedurer indtil udløbet af perioden på syv år efter tiltrædelsesdatoen.

Hvis en medlemsstat som nævnt i første afsnit udsættes for eller forventer forstyrrelser på arbejdsmarkedet, som vil kunne udgøre en alvorlig risiko for levestandarden eller beskæftigelsen i en bestemt region eller i et bestemt erhverv, underretter den pågældende medlemsstat Kommissionen og de øvrige medlemsstater herom og forelægger dem alle relevante oplysninger. Medlemsstaten kan på baggrund af sådanne oplysninger anmode Kommissionen om at beslutte, at anvendelsen af artikel 1-6 i forordning (EØF) nr. 1612/68 helt eller delvis suspenderes med henblik på at genoprette en normal tilstand i den pågældende region eller i det pågældende erhverv. Kommissionen træffer afgørelse om suspensionen og dennes varighed og omfang senest to uger efter modtagelsen af en sådan anmodning og underretter Rådet om afgørelsen. Enhver medlemsstat kan senest to uger efter Kommissionens afgørelse anmode Rådet om at annullere eller ændre afgørelsen. Rådet træffer afgørelse om en sådan anmodning med kvalificeret flertal i løbet af højst to uger.

En medlemsstat som nævnt i første afsnit kan i hastende og ekstraordinære tilfælde suspendere anvendelsen af artikel 1-6 i forordning (EØF) nr. 1612/68, idet den efterfølgende giver Kommissionen en begrundet underretning herom.

8. Så længe anvendelsen af artikel 1-6 i forordning (EØF) nr. 1612/68 er suspenderet i medfør af punkt 2-5 og punkt 7, anvendes forordningens artikel 11 i Estland over for de nuværende medlemsstaters statsborgere og i de nuværende medlemsstater over for estiske statsborgere på følgende vilkår:

- de i forordningens artikel 10, stk. 1, litra a), omhandlede medlemmer af en arbejdstagers familie, som på tiltrædelsestidspunktet lovligt har bopæl hos den pågældende arbejdstager på en medlemsstats område, får ved tiltrædelsen umiddelbar adgang til arbejdsmarkedet i denne medlemsstat. Denne bestemmelse omfatter ikke familiemedlemmer til en arbejdstager, hvis arbejdstilladelse i den pågældende medlemsstat er udstedt for en periode på under 12 måneder;
- de i forordningens artikel 10, stk. 1, litra a), omhandlede medlemmer af en arbejdstagers familie, som efter tiltrædelsestidspunktet, men i den periode, hvor ovennævnte overgangsbestemmelser finder anvendelse, lovligt tager bopæl hos den pågældende arbejdstager på en medlemsstats område, får adgang til arbejdsmarkedet i denne medlemsstat, når de har opholdt sig mindst atten måneder i den pågældende medlemsstat, eller fra det tredje år efter tiltrædelsesdatoen, idet det først indtrufne tidspunkt lægges til grund.

Disse bestemmelser berører ikke gunstigere foranstaltninger, uanset om der er tale om nationale foranstaltninger eller foranstaltninger i henhold til bilaterale aftaler.

9. For så vidt visse bestemmelser i direktiv 68/360/EØF ikke kan adskilles fra bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 1612/68, hvis gennemførelse udsættes i henhold til punkt 2-5 og punkt 7 og 8, kan Estland og de nuværende medlemsstater fravige disse bestemmelser i det omfang, det er nødvendigt for at anvende punkt 2-5 og punkt 7 og 8.

10. Når de nuværende medlemsstater anvender nationale foranstaltninger eller foranstaltninger i henhold til bilaterale aftaler i medfør af ovennævnte overgangsbestemmelser, kan Estland opretholde tilsvarende foranstaltninger over for statsborgere fra den eller de pågældende medlemsstater.

11. Hvis en nuværende medlemsstat suspenderer anvendelsen af artikel 1-6 i forordning (EØF) nr. 1612/68, kan Estland anvende procedurerne i punkt 7 over for Den Tjekkiske Republik, Letland, Litauen, Ungarn, Polen, Slovenien eller Slovakiet. I en sådan periode skal arbejdstilladelser, som Estland med henblik på overvågning udsteder til tjekkiske, lettiske, litauiske, ungarske, polske, slovenske eller slovakiske statsborgere, udstedes automatisk.

12. En nuværende medlemsstat, der anvender nationale foranstaltninger i henhold til punkt 2-5 og punkt 7-9, kan i henhold til sin nationale lovgivning indføre større bevægelsesfrihed end på tiltrædelsesdatoen, herunder fuld adgang til arbejdsmarkedet. En nuværende medlemsstat, der anvender nationale foranstaltninger, kan fra det tredje år efter tiltrædelsesdatoen beslutte i stedet at anvende artikel 1-6 i forordning (EØF) nr. 1612/68. Kommissionen skal underrettes herom.

13. For at modvirke alvorlige forstyrrelser eller risiko herfor i specifikke følsomme tjenestesektorer på deres arbejdsmarked, som måtte opstå i visse regioner som følge af levering af tjenesteydelser over grænserne som defineret i artikel 1 i direktiv 96/71/EF, og i medfør af ovenfor nævnte overgangsbestemmelser, nationale foranstaltninger eller foranstaltninger som følge af bilaterale aftaler om estiske arbejdstageres frie bevægelighed, så længe disse finder anvendelse, kan Tyskland og Østrig, efter at have underrettet Kommissionen, fravige artikel 49, stk. 1, i EF-traktaten, når det sker i forbindelse med, at selskaber, der er etableret i Estland, leverer tjenesteydelser over grænserne, og med henblik på at begrænse midlertidig udstationering af arbejdstagere, hvis ret til at arbejde i Tyskland og Østrig er underlagt nationale foranstaltninger.

Fravigelsen kan omfatte følgende tjenestesektorer:

– i Tyskland:

Sektor	NACE-kode ^(*) , medmindre andet angives
Bygge- og anlægsvirksomhed samt beslægtede brancher	45.1-4 Aktiviteter, der er anført i bilaget til direktiv 96/71/EF
Rengøringsvirksomhed	74.70 Rengøringsvirksomhed
Andre tjenesteydelser	74.87 Kun aktiviteter, som udføres af indretningsarkitekter

– I Østrig:

Sektor	NACE-kode ^(*) , medmindre andet angives
Servicevirksomhed i forbindelse med gartneri	01.41
Stenhuggeri	26.7
Fremstilling af metalkonstruktioner og dele heraf	28.11
Bygge- og anlægsvirksomhed samt beslægtede brancher	45.1-4 Aktiviteter, der er anført i bilaget til direktiv 96/71/EF
Detektiv- og overvågningsvirksomhed	74.60
Rengøringsvirksomhed	74.70
Sundhedspleje i hjemmet	85.14
Sociale foranstaltninger uden institutionsophold	85.32

(*) NACE: Jf. 31990 R 3037: Rådets forordning (EØF) nr. 3037/90 af 9. oktober 1990 om Den Statistiske Nomenklatur for Økonomiske Aktiviteter i De Europæiske Fællesskaber (EFT L 293 af 24.10.1990, s. 1), senest ændret ved 32002 R 0029: Kommissionens forordning (EF) nr. 29/2002 af 19.12.2001 (EFT L 6 af 10.1.2002, s. 3).

Estland kan, i det omfang Tyskland eller Østrig fraviger artikel 49, stk. 1, i EF-traktaten i henhold til ovenstående, træffe tilsvarende foranstaltninger efter at have underrettet Kommissionen herom.

Anvendelsen af dette punkt må ikke føre til, at vilkårene for midlertidig udstationering af arbejdstagere i forbindelse med levering af tjenesteydelser over grænserne mellem Tyskland eller Østrig og Estland bliver mere restriktive end på datoen for undertegnelsen af tiltrædelsestraktaten.

14. Anvendelsen af punkt 2-5 og punkt 7-12 må ikke føre til, at estiske statsborgere får mere restriktive vilkår for adgangen til arbejdsmarkedet i de nuværende medlemsstater end dem, der gælder på datoen for undertegnelsen af tiltrædelsestraktaten.

Uanset anvendelsen af bestemmelserne i punkt 1-13 giver de nuværende medlemsstater i en periode, hvor der anvendes nationale foranstaltninger eller foranstaltninger i henhold til bilaterale aftaler, arbejdstagere, der er statsborgere i medlemsstaterne, fortrinsstilling i forhold til arbejdstagere, der er statsborgere i tredjelande, for så vidt angår adgangen til arbejdsmarkedet.

Estiske vandrende arbejdstagere og deres familier, som opholder sig og arbejder lovligt i en anden medlemsstat, eller vandrende arbejdstagere fra en anden medlemsstat og deres familier, som opholder sig og arbejder lovligt i Estland, må ikke behandles mere restriktivt end arbejdstagere fra et tredjeland, som opholder sig og arbejder i henholdsvis den pågældende medlemsstat eller Estland. Endvidere må vandrende arbejdstagere fra tredjelande, som opholder sig og arbejder i Estland, i medfør af princippet om "*fællesskabspræference*" ikke behandles gunstigere end estiske statsborgere.

2. FRI BEVÆGELIGHED FOR TJENESTEYDELSER

1. 31994 L 0019: Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/19/EF af 30. maj 1994 om indskudsgarantiordninger (EFT L 135 af 31.5.1994, s. 5).

Uanset artikel 7, stk. 1, i direktiv 94/19/EF finder minimumsgarantiniveauet først anvendelse i Estland pr. 31. december 2007. Estland skal sikre, at dets indskudsgarantiordning yder en dækning på mindst 6 391 EUR indtil den 31. december 2005 og mindst 12 782 EUR fra den 1. januar 2006 til den 31. december 2007.

Medlemsstaterne vil i overgangsperioden have ret til at forhindre filialer af estiske kreditinstitutter, som er etableret på deres respektive område, i at udføre bankvirksomhed, medmindre og indtil sådanne filialer har tilsluttet sig en officielt anerkendt indskudsgarantiordning på den pågældende medlemsstats område for at dække forskellen mellem Estlands garantiniveau og det i artikel 7, stk. 1, omhandlede minimumsniveau. Kravet om, at en filial af et estisk kreditinstitut, der driver virksomhed i den pågældende medlemsstat, overholder det i artikel 7, stk. 1, omhandlede minimumsniveau, kan også opfyldes via den estiske indskudsgarantiordning.

2. 31997 L 0009: Europa-Parlamentets og Rådets Direktiv 97/9/EF af 3. marts 1997 om investorgarantiordninger (EFT L 84 af 26.3.1997, s. 22).

Uanset artikel 4, stk. 1, i direktiv 97/9/EF finder minimumsgarantiniveauet først anvendelse i Estland pr. 31. december 2007. Estland skal sikre, at dets investorgarantiordning yder en dækning på mindst 6 391 EUR indtil den 31. december 2005 og mindst 12 782 EUR fra den 1. januar 2006 til den 31. december 2007.

Medlemsstaterne vil i overgangsperioden have ret til at forhindre filialer af estiske kreditinstitutter, som er etableret på deres respektive område, i at udføre investeringsvirksomhed, medmindre og indtil sådanne filialer har tilsluttet sig en officielt anerkendt investorgarantiordning på den pågældende medlemsstats område for at dække forskellen mellem Estlands garantiniveau og det i artikel 4, stk. 1, omhandlede minimumsniveau. Kravet om, at en filial af et estisk investeringsselskab, der driver virksomhed i den pågældende medlemsstat, overholder det i artikel 4, stk. 1, omhandlede minimumsniveau, kan også opfyldes via den estiske investorgarantiordning.

3. FRIE KAPITALBEVÆGELSER

Traktaten om Den Europæiske Union

Traktat om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

Uanset forpligtelserne i de traktater, som Den Europæiske Union bygger på, kan Estland i syv år fra tiltrædelsesdatoen opretholde reglerne i den på tidspunktet for undertegnelsen af tiltrædelsestraktaten gældende estiske lovgivning om erhvervelse af landbrugsjord og skov for statsborgere i medlemsstaterne og selskaber, der er dannet i overensstemmelse med lovgivningen i en anden medlemsstat, men som hverken er etableret eller registreret i Estland. Under ingen omstændigheder må statsborgere i en medlemsstat behandles mindre gunstigt med hensyn til erhvervelse af landbrugsjord og skov, end de blev det på tidspunktet for tiltrædelsestraktatens undertegnelse eller behandles mere restriktivt end tredjelandssstatsborgere.

Statsborgere i en anden medlemsstat, der ønsker at etablere sig som selvstændige landbrugere og bosætte sig i Estland, og som har haft lovlig bopæl og været aktivt beskæftiget med landbrug i Estland i mindst tre år i træk, vil ikke være underkastet bestemmelserne i det foregående afsnit eller andre procedurer end estiske statsborgere.

Disse overgangsforanstaltninger vil blive taget op til generel revision i løbet af det tredje år efter tiltrædelsesdatoen. Kommissionen skal med henblik herpå forelægge en rapport for Rådet. Rådet kan med enstemmighed på forslag af Kommissionen beslutte at afkorte eller ophæve overgangsperioden i første afsnit.

Hvis der er tilstrækkeligt meget, som tyder på, at der ved udløbet af overgangsperioden vil være alvorlige forstyrrelser eller risiko herfor på det estiske marked for landbrugsjord, træffer Kommissionen på anmodning af Estland afgørelse om at forlænge overgangsperioden med højst tre år.

4. LANDBRUG

1. 31991 R 2092: Rådets forordning (EØF) nr. 2092/91 af 24. juni 1991 om økologisk produktionsmetode for landbrugsprodukter og om angivelse heraf på landbrugsprodukter og levnedsmidler (EFT L 198 af 22.7.1991, s. 1), senest ændret ved:

– 32002 R 0473: Kommissionens forordning (EF) nr. 473/2002 af 15.3.2002 (EFT L 75 af 16.3.2002, s. 21).

Uanset artikel 6, stk. 1 og 2, i forordning (EØF) nr. 2092/91 tillades ubegrænset brug af estisk tørv i økologisk landbrug i Estland i en periode på 18 måneder fra tiltrædelsesdatoen.

Uanset artikel 6, stk. 1 og 2, i forordning (EØF) nr. 2092/91 tillades brug af kaliumpermanganat til alle afgrøder og til jordbundsbehandling i økologisk landbrug i Estland i en periode på 18 måneder fra tiltrædelsesdatoen.

Uanset artikel 6, stk. 1, 2 og 3, i forordning (EØF) nr. 2092/91 tillades brug af frø og vegetativt formeringsmateriale, der ikke er fremstillet efter den økologiske produktionsmetode, i økologisk landbrug i Estland indtil den 1. januar 2006.

2. 31999 R 1254: Rådets forordning (EF) nr. 1254/1999 af 17. maj 1999 om den fælles markedsordning for oksekød (EFT L 160 af 26.6.1999, s. 21), senest ændret ved:

- 32001 R 2345: Kommissionens forordning (EF) nr. 2345/2001 af 30.11.2001 (EFT L 315 af 1.12.2001, s. 29).

Uanset artikel 3, litra f), i forordning (EF) nr. 1254/1999 kan Estland indtil udgangen af 2006 betragte køer af racer, der er anført i bilag I til Kommissionens forordning (EF) nr. 2342/1999 om gennemførelsesbestemmelser for Rådets forordning (EF) nr. 1254/1999 om den fælles markedsordning for oksekød, for så vidt angår præmieordningerne¹, som berettiget til ammekopræmie i henhold til kapitel III i forordning (EF) nr. 1254/1999, forudsat at de er blevet bedækket af tyre af kødracer eller insemineret med sæd fra sådanne tyre.

3. 31999 R 1255: Rådets forordning (EF) nr. 1255/1999 af 17. maj 1999 om den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter (EFT L 160 af 26.6.1999, s. 48), senest ændret ved:

- 32002 R 0509: Kommissionens forordning (EF) nr. 509/2002 af 21. 3.2002 (EFT L 79 af 22.3.2002, s. 15).

¹ EFT L 281 af 4.11.1999, s. 30.

Uanset artikel 38, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1255/1999 vil Estland i produktionsårene 2004-2005 fortsat kunne foretage nationale betalinger til malkekøer op til det niveau, der blev betalt året inden tiltrædelsen.

Estland skal forelægge en rapport for Kommissionen om gennemførelsen af disse statsstøtteforanstaltninger med angivelse af støttens form og støttebeløbene.

5. FISKERI

31992 R 3760: Rådets forordning (EØF) nr. 3760/92 af 20. december 1992 om en fællesskabsordning for fiskeri og akvakultur (EFT L 389 af 31.12.1992, s. 1), senest ændret ved:

- 31998 R 1181: Rådets forordning (EF) nr. 1181/98 af 4. 6. 1998 (EFT L 164 af 9.6.1998, s. 1).

Forordning (EØF) nr. 3760/92 finder anvendelse i Estland med forbehold af følgende specifikke bestemmelser:

Den andel af de fællesskabsfiskerimuligheder, der skal tildeles Estland, for bestande, hvis udnyttelsesrate er reguleret ved en begrænsning af fangsten fastsættes som følger for hver art og for hvert område:

Art	ICES eller IBSFC-områder	Estlands andel %
Sild	III b, c, d ¹ , undtagen IBSFC-reguleringsenhed 3	10,761
Brisling	III b, c, d ¹	11,455
Laks	III b, c, d ¹ , undtagen IBSFC-afsnit 32	2,106
Laks	III d, IBSFC-afsnit 32	10,254
Torsk	III b, c, d ¹	1,874

¹ EF-farvande.

Disse andele anvendes for den første tildeling af fiskerimuligheder til Estland i overensstemmelse med proceduren i artikel 8, stk. 4, i forordning (EØF) nr. 3760/92.

Herudover vil Estlands andel af Fællesskabets fiskerimuligheder i NAFO's regulerede område blive fastlagt af Rådet med kvalificeret flertal efter forslag fra Kommissionen på grundlag af den ligevægt, der er til stede inden for NAFO i perioden umiddelbart inden tiltrædelsesdatoen.

6. TRANSPORTPOLITIK

31993 R 3118: Rådets forordning (EØF) nr. 3118/93 af 25. oktober 1993 om betingelserne for transportvirksomheders adgang til at udføre intern vejgodstransport i en medlemsstat, hvor de ikke er hjemmehørende (EFT L 279 af 12.11.1993, s. 1), senest ændret ved:

- 32002 R 0484: Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 484/2002 af 1.3.2002 (EFT L 76 af 19.3.2002, s. 1).
- a) Som en undtagelse fra artikel 1 i forordning (EØF) nr. 3118/93 og indtil udgangen af det andet år efter datoen for Estlands tiltrædelse er transportvirksomheder, der er etableret i Estland, udelukket fra at udføre intern vejgodstransport i de andre medlemsstater, og transportvirksomheder, der er etableret i de andre medlemsstater, er udelukket fra at udføre intern vejgodstransport i Estland.
- b) Inden udgangen af det andet år efter Estlands tiltrædelse meddeler medlemsstaterne Kommissionen, om de vil forlænge denne periode i højst to år, eller om de fremover fuldt ud vil anvende artikel 1 i forordningen. Hvis der ikke gives meddelelse herom, vil artikel 1 i forordningen finde anvendelse. Kun transportvirksomheder, der er etableret i de medlemsstater, som er omfattet af artikel 1 i forordningen, kan udføre intern vejgodstransport i de andre medlemsstater, som også er omfattet af artikel 1 i forordningen.

- c) I tilfælde af, at der forekommer eller er risiko for alvorlige forstyrrelser på det interne vejgodstransportmarked, meddeler de medlemsstater, som i henhold til litra b) ovenfor ikke er omfattet af artikel 1 i forordningen, inden udgangen af det fjerde år efter datoen for Estlands tiltrædelse Kommissionen, om de vil forlænge denne periode i højst et år, eller om de fremover fuldt ud vil anvende artikel 1 i forordningen. Hvis der ikke gives meddelelse herom, vil artikel 1 i forordningen finde anvendelse. Kun transportvirksomheder, der er etableret i de medlemsstater, som er omfattet af artikel 1 i forordningen, kan udføre intern vejgodstransport i de andre medlemsstater, som også er omfattet af artikel 1 i forordningen.
- d) Så længe artikel 1 i forordningen ikke finder fuld anvendelse i alle medlemsstater, kan de medlemsstater, som i henhold til litra b) og c) ovenfor er omfattet af artikel 1 i forordningen, gøre brug af den nedenfor beskrevne procedure.

Når der i en af de herover nævnte medlemsstater forekommer alvorlige forstyrrelser på dens interne marked eller dele heraf, der skyldes cabotagekørsel, eller som forværres af denne, som f.eks. alvorligt udbudsoverskud i forhold til efterspørgslen eller trusler for mange transportvirksomheders økonomiske ligevægt og overlevelsessevne, underretter medlemsstaten Kommissionen og de andre medlemsstater og forsyner dem med alle relevante oplysninger herom. På baggrund af disse oplysninger kan medlemsstaten anmode Kommissionen om helt eller delvis at suspendere anvendelsen af artikel 1 i forordningen med henblik på at normalisere situationen.

Kommissionen undersøger situationen på grundlag af oplysninger fra den pågældende medlemsstat og beslutter inden for en måned efter modtagelsen af anmodningen, om der er behov for at vedtage beskyttelsesforanstaltninger. Proceduren i artikel 7, stk. 3, andet, tredje og fjerde afsnit, samt i stk. 4, 5 og 6 i forordningen finder anvendelse.

En medlemsstat som nævnt i første afsnit kan i hastende og ekstraordinære tilfælde suspendere anvendelsen af artikel 1 i forordningen, idet den efterfølgende giver Kommissionen en begrundet underretning herom.

- e) Så længe anvendelsen af artikel 1 i forordningen ikke anvendes i henhold til litra a), b) og c) ovenfor, kan medlemsstaterne regulere adgangen til deres interne vejgodstransport ved gradvis at udveksle tilladelser til cabotagekørsel på grundlag af bilaterale aftaler. De har også mulighed for fuld liberalisering.
- f) Anvendelsen af litra a)-d) må ikke føre til, at adgangen til den interne vejgodstransport bliver mere restriktiv end på datoen for undertegnelsen af tiltrædelsestraktaten.

7. FISKALE BESTEMMELSER

1. 31977 L 0388: Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter - det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145 af 13.6.1977, s. 14), senest ændret ved:

– 32002 L 0038: Rådets direktiv 2002/38/EF af 7.5.2002 (EFT L 128 af 15.5.2002, s. 41).

- a) Uanset artikel 12, stk. 3, litra a), i direktiv 77/388/EØF kan Estland opretholde en reduceret momssats på mindst 5% på varme solgt til fysiske personer, boligselskaber, kirker og menigheder og til institutioner eller organer, der finansieres via statens, landkommuners eller byers budget, samt på salg af tørv, briketter, kul og brænde til fysiske personer indtil den 30. juni 2007.
- b) Ved anvendelse af artikel 28, stk. 3, litra b), i direktiv 77/388/EØF, kan Estland også momsfritage international personbefordring som omhandlet i punkt 17 i bilag F til direktivet, indtil betingelsen i direktivets artikel 28, stk. 4, er opfyldt, eller så længe en af de nuværende medlemsstater er omfattet af samme fritagelse, alt efter hvilken dato der indtræffer først.

2. 31990 L 435: Rådets direktiv 90/435/EØF af 23. juli 1990 om en fælles beskatningsordning for moder- og datterselskaber fra forskellige medlemsstater (EFT L 225 af 20.8.1990, s. 6), senest ændret ved:

- 11994 N: Akt vedrørende tiltrædelsesvilkårene og tilpasningerne af traktaterne - Republikken Østrigs, Republikken Finlands og Kongeriget Sveriges tiltrædelse (EFT C 241 af 29.8.1994, s. 21).

Uanset artikel 5, stk. 1, i direktiv 90/435/EØF kan Estland, så længe det beskatter udloddet udbytte uden at beskatte udbytter, der ikke udloddes, og senest indtil den 31. december 2008, fortsat anvende denne beskatning på udbytte udloddet fra estiske datterselskaber til deres moderselskaber etableret i andre medlemsstater.

3. 31992 L 0079: Rådets direktiv 92/79/EØF af 19. oktober 1992 om indbyrdes tilnærmelse af cigaretafgifterne (EFT L 316 af 31.10.1992, s. 8) senest ændret ved:

- 32002 L 0010: Rådets direktiv 2002/10/EF af 12.2.2002 (EFT L 46 af 16.2.2002, s. 26).

Uanset artikel 2, stk. 1, i direktiv 92/79/EØF kan Estland udsætte anvendelsen af den samlede minimumspunktafgift for detailsalgsprisen (inkl. alle afgifter) på cigaretter i den mest efterspurgte prisklasse indtil den 31. december 2009 under forudsætning af, at Estland gradvist tilpasser sine punktafgiftssatser til den samlede minimumspunktafgift, der er fastsat i direktivet.

Med forbehold af artikel 8 i Rådets direktiv 92/12/EØF om den generelle ordning for punktafgiftspligtige varer, om oplægning og omsætning heraf samt om kontrol hermed¹ og efter at have underrettet Kommissionen, kan medlemsstaterne, så længe ovennævnte undtagelse gælder, opretholde samme begrænsninger for mængden af cigaretter, som kan indføres i deres område fra Estland, uden betaling af yderligere punktafgifter end dem, der anvendes på import fra tredjelande. De medlemsstater, der gør brug af denne mulighed, kan foretage den nødvendige kontrol, forudsat det ikke berører det indre marked.

¹ EFT L 76 af 23.3.1992, s. 1. Senest ændret ved direktiv 2000/47/EF (EFT L 193 af 29.7.2000, s. 73).

4. 31992 L 0080: Rådets direktiv 92/80/EØF af 19. oktober 1992 om indbyrdes tilnærmelse af afgifterne på andre former for forarbejdet tobak end cigaretter (EFT L 316 af 31.10.1992, s. 10) senest ændret ved:

– 32002 L 0010: Rådets direktiv 2002/10/EF af 12.2.2002 (EFT L 46 af 16.2.2002, s. 26).

Uanset artikel 3, stk. 1, i direktiv 92/80/EØF, kan Estland udsætte anvendelsen af den samlede minimumsafgift, der opkræves på rygetobak, indtil den 31. december 2009.

Med forbehold af artikel 8 i Rådets direktiv 92/12/EØF¹ om den generelle ordning for punktafgiftspligtige varer, om oplægning og omsætning heraf samt om kontrol hermed og efter at have underrettet Kommissionen, kan medlemsstaterne, så længe ovennævnte undtagelse gælder, opretholde samme begrænsninger for mængden af rygetobak, som kan indføres i deres område fra Estland, uden betaling af yderligere punktafgifter end dem, der anvendes på import fra tredjelande. De medlemsstater, der gør brug af denne mulighed, kan foretage den nødvendige kontrol, forudsat det ikke berører det indre marked.

¹ EFT L 76 af 23.3.1992, s. 1. Senest ændret ved direktiv 2000/47/EF (EFT L 193 af 29.7.2000, s. 73).

8. ENERGI

1. 31968 L 0414: Rådets direktiv 68/414/EØF af 20. december 1968 om forpligtelse for EØF's medlemsstater til at opretholde minimumslagre af mineralolie og/eller mineralolieprodukter (EFT L 308 af 23.12.1968, s. 14), senest ændret ved:

– 31998 L 0093: Rådets direktiv 98/93/EF af 14.12.1998 (EFT L 358 af 31.12.1998, s. 100).

Som en fravigelse af artikel 1, stk. 1, i direktiv 68/414/EØF finder minimumslagre af mineralolieprodukter ikke anvendelse i Estland før den 31. december 2009. Estland skal sikre, at dets minimumslagre af mineralolieprodukter for hver kategori af mineralolieprodukter, som er omhandlet i artikel 2, svarer til det gennemsnitlige daglige indenlandske forbrug som fastlagt i artikel 1, stk. 1, i mindst

- 10 dage på tiltrædelsestidspunktet
- 20 dage senest den 31. december 2004
- 35 dage senest den 31. december 2005
- 45 dage senest den 31. december 2006
- 50 dage senest den 31. december 2007
- 65 dage senest den 31. december 2008
- 90 dage senest den 31. december 2009.

2. 31996 L 0092: Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 96/92/EF af 19. december 1996 om fælles regler for det indre marked for elektricitet (EFT L 27 af 30.1.1997, s. 20).

I Estland finder artikel 19, stk. 2, i direktiv 96/92/EF ikke anvendelse før den 31. december 2008.

9. MILJØ

A. LUFTKVALITET

31994 L 0063: Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 94/63/EF af 20. december 1994 om forebyggelse af emissioner af flygtige organiske forbindelser (VOC) ved benzinoplagring og benzindistribution fra terminaler til servicestationer (EFT L 365 af 31.12.1994, s. 24).

1. Som en undtagelse fra artikel 3 og bilag I til direktiv 94/63/EF finder kravene vedrørende eksisterende oplagringsanlæg ved terminaler ikke anvendelse i Estland:

- før den 31. december 2005 for så vidt angår oplagringsanlæggene OÜ Tarkoil, Rakvere, og OÜ Tarkoil, Haapsalu;
- før den 31. december 2006 for så vidt angår oplagringsanlægget AS Tartu Terminaal, Kärkna, Tartu maakond.

2. Som en undtagelse fra artikel 4 og bilag II til direktiv 94/63/EF finder kravene vedrørende påfyldning/tømning af eksisterende mobile beholdere på terminaler ikke anvendelse i Estland:

- før den 31. december 2005 for så vidt angår terminalerne OÜ Tarkoil, Rakvere, og OÜ Tarkoil, Haapsalu;
- før den 31. december 2006 for så vidt angår terminalen AS Tartu Terminaal, Kärkna, Tartu maakond.

3. Som en undtagelse fra artikel 6 og bilag III til direktiv 94/62/EF finder kravene vedrørende påfyldning af eksisterende oplagringsanlæg på servicestationer med en gennemstrømningsmængde på under 1 000 m³/år ikke anvendelse i Estland før den 31. december 2006.

B. AFFALDSHÅNDTERING

31999 L 0031: Rådets direktiv 1999/31/EF af 26.4.1999 om deponering af affald (EFT L 182 af 16.7.1999, s. 1).

Som en undtagelse fra artikel 5, stk. 3, litra a) og b), og artikel 14, litra d), nr. i), i direktiv 1999/31/EF og med forbehold af Rådets direktiv 75/442/EØF¹ om affald og Rådets direktiv 91/689/EØF² om farligt affald, finder kravene til flydende og korrosivt affald først anvendelse på aske fra olieskiffer, der deponeres i eksisterende deponeringsanlæg i Estland, fra 16. juli 2009. Estland skal sikre en gradvis reduktion af mængden af aske fra olieskiffer, som deponeres uden overholdelse af ovennævnte bestemmelser i direktivet, svarende til følgende årlige maksimale mængder:

- ved tiltrædelsen: 3 930 000 tons
- pr. 31. december 2004: 3 570 000 tons
- pr. 31. december 2005: 3 090 000 tons
- pr. 31. december 2006: 2 120 000 tons
- pr. 31. december 2007: 920 000 tons
- pr. 31. december 2008: 350 000 tons.

¹ EFT L 194 af 25.7.1975, s. 39. Senest ændret ved Kommissionens beslutning 96/350/EF (EFT L 135 af 6.6.1996, s. 32).

² EFT L 377 af 31.12.1991, s. 20. Senest ændret ved Rådets direktiv 94/31/EF (EFT L 168 af 2.7.1994, s. 28).

C. VANDKVALITET

1. 31991 L 0271: Rådets direktiv 91/271/EØF af 21. maj 1991 om rensning af byspildevand (EFT L 135 af 30.5.1991, s. 40), som ændret ved:

– 31998 L 0015: Kommissionens direktiv 98/15/EF af 27.2.1998 (EFT L 67 af 7.3.1998, s. 29).

Som en undtagelse fra artikel 3 og 4 samt artikel 5, stk. 2, i direktiv 91/271/EØF finder kravene til kloaknet og rensning af byspildevand ikke anvendelse i Estland før den 31. december 2010 i overensstemmelse med følgende mellemliggende mål: for så vidt angår byområder med over 10 000 personækvivalenter, skal Estland sikre, at direktivets bestemmelser er opfyldt inden den 31. december 2009.

2. 31998 L 0083: Rådets direktiv 98/83/EF af 3. november 1998 om kvaliteten af drikkevand (EFT L 330 af 5.12.1998, s. 32).

Som en undtagelse fra artikel 5, stk. 2, samt artikel 8, og fra bilag I, del C, til direktiv 98/83/EC:

- a) de værdier, der er fastsat for indikatorparametrene farve, pH, jern, mangan, lugt og turbiditet, finder ikke anvendelse i Estland:
 - før den 31. december 2007 på distributionsnet, der betjener mere end 2000 personer;
 - før den 31. december 2013 på distributionsnet, der betjener 2000 personer eller derunder.
- b) de værdier, der er fastsat for indikatorparametrene chlorid, ledningsevne og sulfat, finder ikke anvendelse i Estland:
 - før den 31. december 2008 for bebyggelser med mere end 2000 indbyggere;
 - før den 31. december 2013 for bebyggelser med 2000 indbyggere eller færre.

D. BEKÆMPELSE AF INDUSTRIEL FORURENING OG RISIKOSTYRING

32001 L 0080: Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/80/EF af 23. oktober 2001 om begrænsning af visse luftforurenende emissioner fra store fyringsanlæg (EFT L 309 af 27.11.2001, s. 1).

Som en undtagelse fra artikel 4, stk. 3, og del A i bilag III og VII til direktiv 2001/80/EF finder emissionsgrænseværdierne for svovldioxid og støv ikke anvendelse i Estland:

- indtil den 31. december 2010 for fyringsanlægget i Ahtme
- indtil den 31. december 2015 for fyringsanlæggene i Narva (Eesti og Balti) og Kohtla Järve. 4 kedler i Narva (Eesti og Balti) skal dog opfylde direktivet pr. 31. december 2004 og yderligere 4 kedler skal opfylde det pr. 31. december 2010. Alle kedler af typen "TP-17" på Balti kraftværk skal være lukket pr. 1. januar 2008.

I overgangsperioden skal disse anlæg nå en minimumsafsvolvlingsrate på 65%, og emissionsgrænseværdierne for støv må ikke overstige 200 mg/Nm³.

Estland skal pr. 1. januar 2008 forelægge Kommissionen en plan, herunder en investeringsplan, for gradvis tilpasning i perioden mellem 2010 og 2015 af de resterende kedler i Narva (Eesti og Balti) og i Kohtla Järve, der ikke opfylder kravene.

Estland skal gøre sit yderste for at sikre, at SO₂-emissioner fra olieskifterfyrede fyringsanlæg i 2012 ikke overstiger 25 000 tons og derefter gradvis falder.

E. NATURBESKYTTELSE

31992 L 0043: Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (EFT L 206 af 22.7.1992, s. 7) som senest ændret ved:

- 31997 L 0062: Rådets direktiv 97/62/EØF af 27.10.1997 (EFT L 305 af 8.11.1997, s. 42).

Inden den 1. maj 2009 forelægger Kommissionen Rådet en rapport om den videre anvendelse af den geografiske undtagelse for *Lynx lynx* jf. bilag IV i direktiv 92/43/EØF, idet der især tages hensyn til *Lynx lynx*-populationens overlevelse samt dens virkninger for andre vilde arters overlevelse. Rådet tager på grundlag heraf undtagelsen op til fornyet overvejelse og kan på forslag af Kommissionen med kvalificeret flertal beslutte at bringe den videre anvendelse af undtagelsen til ophør.